

GERIAU NEI TIKĖTASI

Kazimierinės iškilmės Romoje jau grimzta praeitin, tačiau dar ilgai nebus užmirštos, nes jose dalyvavusiems paliko netikėtai didelį įspūdį. Joms renginatis sklido gandai, kad tai bus iškilmės su lenkišku atspalviu, nes popiežius Jonas Paulius II esąs lenkas, buvęs vyskupu šv. Kazimiero gimtinėje Krokovoje. Net ir spaudoje pasirodė abejonė, esą vargu ar verta lietuviams važiuoti į tokias iškilmes. Taip pat buvo balsų apie lenkų rengiamas ekskursijas Romon kazimierinėm iškilmėm. Galimas dalykas, tie gandai ne vieną tautietį sulaukė nuo skrydžio Romon. Laimei, ne vienas tų gandy ar bejonių nepasitvirtino. Romoje kovo 3 ir 4 dienomis įvyko tokio plataus ir lietuviško masto iškilmės, kokių nesitikėjo nė didžiausi optimistai. Nors popiežius lenkas, bet Lietuvai ir lietuviams parodė tiek širdies ir tokio dėmesio, kokio Lietuva nebuvo patyrusi per šešis šimtmečius krikščioniško gyvenimo. Iki šiol turimomis žiniomis, tai buvo paties Jono-Pauliaus II sprendimas. Lenkai esą gali rengti šv. Kazimiero sukakties iškilmes Krokovoje, o lietuviai terengia jas Romoje, nes Lietuvoje tokio pobūdžio iškilmės šiuo metu nejmanomos. Be to, dabar Lietuva esanti labiau reikalinga moralinės pagalbos ir pasaulinio dėmesio nei Lenkija.

Kad tokia linkme eis kazimierinės iškilmės, jau buvo matyti, kai pasirodė pranešimas Vatikano dienraštyje "L'Osservatore Romano" apie šv. Kazimiero 500 metų mirties sukakties pašto ženklų išleidimą. Buvo gandy, kad dail. R. Viesulo projektas susilaukė priekaištų iš kai kurių Vatikano pareigūnų, esą jis per daug lietuviškas. Kai tas gandas nepasitvirtino, buvo matyti, kad ir būsimų kazimierinių iškilmų eiga krypta lietuviška linkme, nors abejonių vis dar buvo. Ir tik tada, kai tūkstantinė išėivijos lietuvių suvažiavo Romon, pamatė, kad kazimierinės iškilmės dabartinio popiežiaus dėka yra skirtos Lietuvai bei lietuviams. Jonas-Paulius II buvo pirmas popiežius visoje krikščionybės istorijoje prabilęs šiuo atveju lietuvių kalba net tris kartus. O ir pamokslas italų kalba taip pat didele dalimi skirtas Lietuvai. Lenkiškai popiežius šį sykį nekalbėjo. Koncelebracijoje dalyvavo tik vienas lenkas vyskupas kaip Lenkijos vyskupų atstovas šalia kitų Europos kraštų vyskupų atstovų. Maldininkų eilėse buvo ir daugiau len-

Popiežius sveikinasi su arkivysk. K. Salatka ir vysk. V. Brizgiu.

ky dvasiškių (pvz. Lomžos vyskupas Paetz), bet jie niekur neprasikišo. Vatikano ir Italijos spaudoje Kazimieras buvo minimas kaip Lietuvos šventasis. Taigi po 500 metų iš Romos pasigirdo aiškus balsas, pripažįstąs ne tik istorinį, bet ir dabartinį šv. Kazimiero lietuviškumą.

Pažymėtinas ir kazimierinių iškilmų Romoje visuotinumą pobūdis. Kazimieras yra tapęs ne tik Lietuvos šventuoju, bet ir visos Katalikų Bendrijos, ypač europinės jos dalies. Dėl to popiežiaus noru buvo sukviesti iškilmėn visos Europos vyskupų konferencijų atstovai ir kardinolai. Viso pasaulio vyskupų konferencijų atstovų sukvietimas tokiai iškilmėi būtų buvęs nejmanomas arba susijęs su per dideliais sunkumais. Europos vyskupų atstovų dalyvavimas reigimai parodė, kad krikščioniškoji Europa solidarizuoja su Lietuva, kuriai moralinė pagalba šiuo metu yra labai reikalinga. Be to, prie šio religinio visuotinumą prisidėjo ir diplomatinis – pagrindinėje iškilmėje dalyvavo Vatikano diplomatinio korpuso nariai. Tai iškelė Lietuvą į tarptautinę plotmę. Ne veltui įvairių kraštų spauda šia proga rašė apie Lietuvą kaip Sov. Sąjungos pavergtą valstybę, iš kurios nė vienas vyskupas ar kunigas šioje iškilmėje negalėjo dalyvauti. Iš viso to matyti, kad kazimierinės iškilmės Romoje buvo ne tik maldingumo žygis, bet ir Lietuvos iškėlimas kaip krašto, kurio nelaimė rūpi visam pasauliui. Pasinaudojant šia nuotaika Vatikane, reikėtų pasirūpinti, kad ir liturginėse knygoose, ir kunigų

brevijoriuje šv. Kazimieras būtų žymimas, ne tiktai kaip Lenkijos karaliaus, bet ir didžiojo Lietuvos kunigaikščio sūnus, kaip tai pažymėta ir popiežiaus pamoksle. Tai galėtų padaryti lietuvių vyskupai.

Tėviškės žiburiai

KUN. DR. BENDORAITIS IŠTEISINTAS

CNBB (Brazilijos Vyskupų Konferencija) Brasilijoje buvo oficialiai informuota, kad kun. dr. A. F. Bendoraitis buvo pilnai išteisintas ir išlaisvintas. Iš savo pusės jį per savo savaitinį Biuletinį NOTICIAS 1984 m. kovo mėnesio 22 dienos laidoj informuoja:

PADRE DE GUAJARA-MIRIM ABSOLVIDO: por unanimidade e imediatamente libertado, dia 20 de março último, pelo Tribunal do Juri da Comarca de Guajará-Mirim. Trata-se de Pe. Fernando Bendoraitis, encarcerado há onze meses, por ter sido injustamente acusado de "autoria intelectual" do assassinato do médico Ildair Munin, em abril do ano passado. "A Diocese de Guajará-Mirim agradece o apoio fraterno e as orientações recebidas da Nunciatura Apostólica, da Presidência da CNBB, das Igrejas Particulares do Regional Norte 1 e de todos aqueles que, de perto ou de longe, rezaram para o feliz desenlace desta tragédia, vivida por um sacerdote e por toda a comunidade católica", telegrafou à CNBB em Brasília, Dom Geraldo Verdier, Bispo Diocesano de Guajará-Mirim, 21 de março de 1984.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 031 24

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 200,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 60

KRATOS IR TARDYMAI

K y b a r t a i. Po Kybartų klebono kun. Sigito TAMKEVIČIAUS suėmimo prasidėjo masiniai tikinčių kybartiečių – vaikų ir suaugusių – tardymai. Beveik visi apklausinėjami pagal tuos pačius klausimus: apie ką kun. S. TAMKEVIČIUS kalbėdavo pamoksluose, ar nesijautė pamoksluose antitarybinės nuotikos, ar sąmoningai tardomieji pasirašė po pareiškimu, liečiančiu tikinčio jaunimo diskriminaciją, kas organizavo prie bažnyčios Kalėdų švenčių metu suruoštą vaikams šventinę eglutę, ką žino apie 1981 m. rugpiūčio mėnesį Kybartų bažnyčioje vykusį Eucharistinį kongresą, ar jame dalyvavo ir t.t.

Turimomis žiniomis kun. S. TAMKEVIČIAUS byloje buvo apklausti sekantys Kybartų parapijos tikintieji:

Liepos 6 d. – Vilkaviškio autotransporto kelių valdybos Kybartų bazės darbininkė Matilda MALIŠKIENĖ (apklausta darbe, tardytojas V. BAUMILA).

Liepos 13 d. – Kybartų Taupomosios kasos darbuotoja Nastutė Mačiulaitienė (apklausta Vykdomojo komiteto patalpose, tardytojas MARCINKEVIČIUS).

Liepos 13 d. – kybartietis URBONAS (apklaustas milicijos punkte, tardytojas MARCINKEVIČIUS).

Liepos 13 d. – Kybartų miestelio gyventojas ŽELVIENĖ (iš namų atvežta į milicijos punktą, tardytojas savo pavardės nepasisakė).

Liepos 13 d. Teresė STDRAITIENĖ (moteris sirgo, todėl buvo apklausta savo namuose, tardytojas V. BAUMILA).

Liepos 14 d. – Darvino gatvės gyventojas ČESNIENĖ.

Liepos 14 d. Kybartietė MENČINSKIENĖ (milicijos punkte).

Liepos 15 d. – Kybartų parapijos vargonininkė Birutė BRILIŪTĖ (apklausta namuose, tardytojas V. BAUMILA).

Liepos 20 d. – Kybartų parapijos valytoja Ona KAVALIAUSKAITĖ (milicijos punkte, tardytojas MARCINKEVIČIUS).

Liepos 20 d. – Bernadeta MALIŠKAITĖ (milicijos punkte, tardytojas V. BAUMILA).

Liepos 20 d. – Asta ir Edita GLAVECKAITĖS bei Daiva SAKALAIŠKAITĖ.

Liepos 21 d. mokinė Aušra KARALIŪTĖ (tardytojas MARCINKEVIČIUS).

Liepos 25 d. Sigita, Asta, Reda ir Arydas POČAI.

Tardomieji liudijo, kad jų giliu įsitikinimu, kun. S. TAMKEVIČIUS buvo visų tikinčiųjų mylimas ir gerbiamas ir nepadarė nieko, už ką galėtų būti baudžiamas, priešingai, jis uoliai tarnavo tikintiesiems, jo dėka šiandien išpuošta Kybartų bažnyčia, sutvarkytas ir išgrąžintas šventorius, tiek daug vaikų ir jaunimo prie altoriaus. Žmonės tvirtino, kad savo pamoksluose klebonas siekė tik gero: mokė gyventi ir dirbti sąžiningai, neveidmainiauti. Tardymo metu ne vienas tikintysis pateikė visą eilę dėl religinių įsitikinimų patirtų diskriminacijos faktų, tačiau nė vienas iš jų nebuvo įtrauktas į apklausos protokolą. Beveik visi tardomieji pasirašyti po protokolais atsisakė.

Tardytojai bandė įtikinti žmones, kad jų klebonas kun. S. TAMKEVIČIUS suimtas teisingai, esą jis priešiskai nusiteikęs tarybų valdžios atžvilgiu ir kaip nusikalstamos veiklos pavyzdį pateikdavo tikinčiųjų laikyseną tardymų metu, kalbant tardytojų žodžiais, pradedant trylikamečiais ir baigiant senukais, nepasirašinėja po tardymų protokolais, o apklausta apie 200 žmonių. Stengėsi įtikinti, kad, nepasirašydami po protokolais, žmonės tik pakenks suimtajam klebonui. Saugumiečiai Lietuvos tikinčiuosius lygino su tikinčiaisiais Lenkijoje, aiškino, kad ir ten viskas prasidėjo nuo rožančiaus ir kad tam reikia užkirsti kelią. Į kai kurių tardomųjų paaiškinimus, kad pasirašys tik tada, kai reiks liudyti teisme, tardytojai atkirsdavo, jog tokie liudininkai, kaip jie, teismui nebus reikalingi.

Vilnius. 1983 m. liepos 22 d. du Vilniaus KGB darbuotojai atvyko į Vilniaus pramonės įmonių polikliniką, kur poliklinikos vyr. gydytojui BAGDONUI pareiškė turį nedelsiant tardymui į saugumo būstinę pristatyti gydytoją Mariją SADŪNIENĖ. Čekistai labai nustebo, kai iškviesta M. SADŪNIENĖ pareikalavo parodyti dokumentą, kuriuo remiantis ji turi būti nuvežta į VSK tardymui.

M. SADŪNIENĖI paprašius parodyti asmenis dokumentus saugumiečio, su kuriuo ji turinti važiuoti. pastarasis norėjo likti anonimu – iš tolo parodė pažymėjimą ir atsakė, jog tardymui jokio dokumento neturi. Neatsižvelgiant į tai, kad poliklinikoje neliko nė vieno okulisto, M. SADŪNIENĖI buvo nuvežta į saugumą.

Be minėtų dviejų čekistų į tardymą atvyko dar vienas. M. SADŪNIENĖI pareikalavus prisistatyti, kas vadovauja tardymui, atvykusių su ironija pareiškė: "Praėjo jau tie laikai, kai kiekvienam tardomajam aiškindavom, kas tardo, dėl ko tardo ir t.t.". Tardomajai buvo paaiškinta, kad, jų turimomis žiniomis, liepos 3 ar 4 d.d. ji turėjo gauti kelis egzempliorius uždraustos pagrindžio literatūros, čekistus domino, kur dabar yra minėta literatūra, kam davė skaityti ir t.t. M. SADŪNIENĖI atsakė, kad nieko panašaus nebuvo – pagrindžio leidinių ji negavo ir nusistebėjo, kodėl jie, veik visą mėnesį kantriai laukę, būtent šiandien taip skubiai, net iš darbo, atsivežė ją tardymui. "Jei reikės, tai dar ne kartą iš darbo tave atsivešime tardymams", – paaiškino čekistas. "Mes gerai žinome, kad įsigijai pasitikėjimą Nijolės SADŪNAITĖS draugų tarpe. Žiūrėk, kad ir tau neatsitiktų taip, kaip atsitiko Jonui SADŪNUI." Vėliau net keletą kartų pakartojo: "Tai vis dar dirbi pblklinikoje, kieno vardu gautas kooperatinis butas? Nebejauna esate, pagalvokite apie ateitį, kam jums reikalingas visoks pagrindžio šlamštas? Jei nepasakysite, kur padėjote pagrindžio literatūrą, bute padarysime kaštą ir rasime". Tuo metu čekistas, atvežęs M. SADŪNIENĖI į saugumą, pareiškė, kad šiuo metu M. SADŪNIENĖI bute uždraustos pagrindžio literatūros nėra, bet, greitai susiorientavęs, jog per daug prasitarė, pasitaisė: "Šiuo metu pagrindžio literatūros turbūt nėra" (Kratas saugumas oretai daro slapta, nedalyvaujant būtų gyventojams – red. past.). Tardymo čekistai neprotolavo, be to reikalavo, kad M. SADŪNIENĖI parašytų, jog liepos 3-4 d.d. jokios antitarybinės literatūros negavo. Tardymas truko maždaug 1 valandą.

K a u n a s. 1983 m. liepos 20 d. kaunietės Stefanijos JAŠMONTAITĖS bute (Piliakalnio 9-67) buvo padaryta krata tikslu surasti ir paimti vogtus daiktus – peilį, su kuriuo buvo padaryti nusikaltimai, asmens dokumentus bei kitus dokumentus, turinčius reikšmės bylai. Kratai vadovavo Kauno m. Požėlos raj. VRS kriminalinės paieškos viršininko pavaduotojas SKAUDICKAS, kviestiniais – BAČKAITIENĖ Romutė, Vaclovo (Piliakalnio 9-64) ir NAIKAUSKIENĖ Nijolė, Vlodo (Piliakalnio 9-62). Kratos metu paimta: pagrindžio leidiniai – Kronika "Nr. 58", "Aušra" Nr. 28., rašomoji mašinėlė "Continental", Užrašų knygėlė su rankraštiniais įrašais, 18 magnetofoninių juostų, su pamokslų bei dainų įrašais, knygos A.M. Neigl "Svarbiausias akimirksnis" ir "Vienuolijų vaidmuo dorovinio gyvenimo ugdyme". Krata truko maždaug tris valandas.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6696

Kun. J. Staškus

PASAULINIO MASTO DĖMESYS LIETUVAI**Giesmės ir skaitymai**

Mišios buvo pradėtos "Pulkim ant kelių" giesme, kuri pirmą kartą taip didingai skambėjo Šv. Petro bazilikoje, o jos klausėsi įvairių tautų bei rasių žmonės, susirinkę pagerbti šv. Kazimiero. Tolimesnes Mišių giesmes lotyniškai giedojo Sistinos koplyčios choras.

Pirmąjį skaitinį iš Šv. Rašto Kunigų knygos lietuviškai skaitė Šv. Kazimiero iškilnių centrinio komiteto pirm. Vytautas Volertas. Tai tekstas, raginas visus būti šventais, kaip Dievas yra šventas, ir nešioti neapykantos savo broliams, bet gerbti visus savo tautiečius ir mylėti kaip save patį. Psalmę lotyniškai giedojo šv. Kazimiero iškilnių išvakarėse naujai įšventintas Šv. Kazimiero kolegijos auklėtinis kun. Danielius Staniškis.

Antrąjį skaitinį iš Šv. Pauliaus laiško filipiečiams skaitė Vatikano radijo atstovas Kazimieras Lozoraitis. Šis tekstas nurodo reikalą atsisakyti visko, norint laimėti Kristų ne savo nuopelnais, bet tikėjimu, kuris įgalina pažinti Kristų, Jo prisikėlimą ir savąjį dalyvavimą Jo kančioje bei prisikėlime.

Pamokslas

Popiežius pamokslą pradėjo lietuvišku pasveikinimu: "Brangūs broliai ir sesės lietuviai." Toliau jis tęsė itališkai, cituodamas primojo Mišių skaitinio žodžius: "Būkite šventi, nes aš, Viešpats, jūsų Dievas, esu šventas". Esą jau 500 metų, kai šv. Kazimieras savo šventumu liudija visai K. Bendrijai Kristaus atpirkimą ir ženklina visiems siektiną ateitį. Vakar esą visa tikinčioji Lietuva pradėjusi 500 m. šv. Kazimiero mirties sukakties iškilmes. Lietuvos vyskupai, susirinkę prie Šventojo karsto Vilniuje, tas iškilmes oficialiai pradėję. Popiežiaus noras todėl šiandien esąs, kad ir Visuotinė Bendrija kartu su Romos vyskupu jungtųsi ton Lietuvos šventėn.

Šv. Kazimieras esąs brangus lietuviams kaip Gedimino ainis, kuris ilsisi Gedimino mieste Vilniuje. Jis taipgi esąs brangus popiežiui, nes gimęs Krokuvoje. Jis kilęs iš garbingos lietuvių giminės, kuri visai Lietuvai suteikusi krikštą. Trumpu laiku toji Lietuva subrandino šv. Kazimierą – vos šimtmečiui praėjus po Lietuvos krikšto, jis jau buvo laidojamas šventuoju. Jo šventumas apšviečia visą Lietuvą, Lenkiją bei visus aplinkinius kraštus. Pasak šventės liturgijos žodžių, šv. Kazimieras atsisakė visko, kad galėtų tinkamai sekti Kristų. Jis sudegęs savo gyvenimu kaip auka. Persisunkęs Kristaus meile, jis supra-

to ir įgyvendino Kristaus žodžius:

"Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje. Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdaus savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje".

Šv. Kazimieras – tai maldos, gerų darbų ir meilės pavyzdys: karaliaus sūnus, kuris rūpinosi vargšais, paliegaliais bei gynė jų teises. Todėl su pagrindu jis vadinamas "vargšų gynėju". Jis pilnai supratęs Kristaus žodžius: "Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas numazgogau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti" (Jn. 13,14).

Kadangi šv. Kazimieras esąs Lietuvos globėjas, tai Šv. Tėvas, pagerbdamas jį, pagerbia ir visą Lietuvą, kuri jungiasi nenutrauktu 600 metų krikščionijos ryšiu su Visuotine Bendrija.

Savo mintimis ir maldomis Šv. Tėvas noris susijungti su kiekvienu lietuviu bei lietuve: su Lietuvos vyskupais, kurie kaip geri ganytojai veda savo tautą per įvairias kliūtis ir pavojus išganyman: su Lietuvos kunigais, kurie savo tikėjimu ir bandymais spindi visiems žmonėms, ypač seneliams ir paliegaliais, besidarbuojančiais Kristaus vynuogyne iki paskutinio savo atodūsiu; su vienuoliais bei vienuolėmis, visišku pasiaukojimu Dievui ugdantiems krikščioniškąjį tikėjimą; su klierikais, kurie negalėdami visus sunkumus, stengiasi atsiliepti Kristaus šaukimui; su visomis krikščioniškomis šeimomis, kurios pasileidusiam pasaulyje laikosi savo krikščioniškų tradicijų, persunktų lietuviškąja kultūra; su jaunimu, kuris seka šv. Kazimiero pėdomis.

Popiežius baigė savo pamokslą kviesdamas visus savo dvasioje suklupti prie Aušros Vartų Marijos Vilniuje ir melsiti ją tuo pačiu pasitikėjimu bei meile, kuriomis liepsnojo šv. Kazimiero širdis:

"Mūsų viltie, sveika.

Tavęs šaukiamės.

Į tavo prieglobstį bėgame

Gailastingumo Motina".

Tikinčiųjų maldavimai

Po pamokslas ir tikėjimo išpažinimo jaunuoliai skaitė tikinčiųjų maldos kreipinius įvairiomis Europos kalbomis: angliškai buvo perskaitytas kreipinys už K. Bendriją visame pasaulyje; lenkiškai – už šv. Tėvą; prancūziškai – už visas

religines Europos bendruomenes; lietuviškai – už Lietuvos tikinčiuosius; vokiškai – už jaunimą; ispaniškai – už vargšus, ligonius, kalinius bei apleistus; vengriškai – už atmetančius Dievą. Lietuviškąjį maldavimą skaitė torontiškis Viktoras Kaknevičius.

Atnašos ir dovanos

Aukojimo metu buvo giedama "Prieš Tavo altorių" giesmė, o aukojimo procesijoje buvo atnešta visa eilė dovanų: Lietuvos kotryniečių vienuolijos dovana – trys pyragai, gintarinis Rožinis ir audinėlis; Klivlando "Grandinėlės" dovana – krepšelis gėlių su trispalve ir tautine juosta; PL Jaunimo Sąjungos dovana – lietuviška koplytėlė; Lietuvos tikinčiųjų dovana – didelis gabalas gintaro. Taipgi buvo įteikti popiežiui "LKB Kronikos" vertimai anglų ir ispanų kalbomis bei medžio drožinys, vaizduojantis Vilniaus miestą.

Komuniją iš Švento Tėvo rankų turėjo progos priimti apie 70 lietuvių. Kitiems Komuniją dalino apie 60 tam paskirtų kunigų, kurių apie 40 buvo lietuviai. Komunijos metu buvo giedama "Jėzau, pas mane ateiki".

Vėl lietuviškai

Baigdamas Mišias, prieš palaiminimą, popiežius vėl tarė žodį lietuviškai. Jis pareiškė, kad Romoje, katalikybės centre, šiandieną dvasioje nusikeliama prie Lietuvos globėjo karsto Vilniuje. Tai maldos, skaistumo, meilės, Kristaus Evangelijos liudijimo ir ypatingos meilės Marijai pavyzdys. Jis esąs dovana visai K. Bendrijai, bet ypač Lietuvai, su kuria savo prigimtimi suaugęs. Todėl į Romos K. Bendrijos maldas įjungiamas popiežiaus širdžiai mylima Lietuvos K. Bendrija, jos vyskupai, kunigai, klierikai, vienuoliai ir jaunimas. Popiežius reiškias ypatingą jungti su tais, kurie Lietuvoje kenčia dėl tikėjimo. Jis baigė prie Aušros Vartų Marijos kojų dvasioje sudėdamas visus Lietuvos K. Bendrijos džiaugsmus bei kančias, meilę ir viltį šiais Maironio giesmės žodžiais:

"Marija, Marija, skaisčiausia lelija,
Tu švieti aukštai danguje.
Palengvink vergiją, pagelbėk žmonijai.
Nes viską pas Dievą gali".

Po palaiminimo visi giedojo "Marija,

CURSO AUDIOVISUAL**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado – Acompanha fitas cassettes

Pura maiores informações

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Fone: 273-0338

Rua Juatindiba, 28
03124 São Paulo, SP.

Marija" giesmę, per kurią popiežius išstovėjo prie altoriaus ir pats ją giedojo. Tik tada procesija pajudėjo bazilikos durų link. Apskaičiuojama, kad Mišiose dalyvavo apie 45,000 tikinčiųjų.

Šios iškilmės lietuviams tikrai buvo jaudinančios. Per tiek priespaudos metų, kai žmonija yra užmiršusi Lietuvos egzistavimą, iš viso pasaulio susirinkusios minios akivaizdoje vėl suskambėjo Lietuvos vardas, lietuviškos giesmės, popiežiaus lūpose — lietuviškas žodis, o viso to centre buvo Lietuvos šventasis. Tai, galima sakyti, naujas šv. Kazimiero stebuklas Lietuvai.

Žmonėms išėjus iš Šv. Petro bazilikos aikštėn, į kurią tuo metu jau buvo susirinkusi minia vidudienio maldai "Viešpaties Angelas", popiežius pro langą vėl prabilo į minią maždaug 55,000 žmonių. Sukalbėjęs maldas, jis savo kalboje vėl priminė Lietuvą, Lietuvos šventąjį ir baigė tais pačiais bazilikoje sakytais ir jo pamiltais Maironio giesmės "Marija, Marija" žodžiais. Minia užėmė nuo ovacijų ir plojimų. Žmonės žvalgėsi po minią lietuvių, kad su jais susitiktų, gautų kokį nors lietuvišką suvenyrą, sužinotų daugiau apie Lietuvą.

Už kelių dienų teko būti Kairo mieste, Egipte. Keli prancūzai, eidami pro šalį, pamatę prisegtą lietuvišką Romos iškilmių ženklelį, pribėgo ir pradėjo klausinėti apie Lietuvą, apie tikinčiųjų padėtį ten. Pasirodo, jie atsitiktinai buvo pataikę atvykti Romon tuo metu, kai vyko lietuviškosios iškilmės.

Kovo 5, pirmadienį, po visų iškilmių, popiežius pasikvietė pas save pietums visus lietuvius vyskopus — V. Brizgį, A. Deksnį, K. Salatką, P. Marcinkų ir J. Bulaitį. Su jais ir mons. A. Bačkiumi jis toliau kalbėjosi ir tarėsi apie Lietuvą bei lietuviškąją išeiviją.

Kovo 9 d. Šv. Tėvą pasiekė Lietuvos vyskupų parašyta padėkos telegrama. Jos tekstas buvo paskelbtas Vatikano dienraščio "L'Osservatore Romano" kovo 11 d. laidoje. Telegrama buvo parašyta lotyniškai.

— Tėviškės žiburiai

Sukakties atgarsiai

Lietuvos Globėjo šv. Kazimiero iškilmingo minėjimo atgarsiai dar tebeaidi pasaulyje. Nuskambėję didžiuosiuose dienraščiuose ir radijo bei televizijos žiniuose, jie pereina į savaitraščius ir savaitines radijo bei televizijos apžvalgas. Ypač visoje Italijoje minėjimas paliko didingą įspūdį. Kaip sakėme, iškilmingas pontifikalines Mišias iš šv. Petro bazilikos Lietuvos Globėjo šv. Kazimiero garbei ištiesai transliavo pagrindinis valstybinis italų televizijos kanalas. Šią televizijos laidą sekė milijonai žmonių visoje Italijoje. Iš įvairių Italijos sričių, nuo Torino ir Venecijos iki Bari ir Palermo, televizijos žiūrovai reiškė susižavėjimą lietuvių tau-

tiniais drabužiais, lietuvių giesmėmis, reiškę savo solidarumą lietuviams ir užtikrino, kad savo maldoje niekada neužmirš Lietuvos. Beveik visi Lietuvos Globėjo minėjimą šv. Petro bazilikoje vadina didingu, grandioziniu, neužmirštam. Jį lygina su didžiosiomis Bažnyčios šventėmis, kada dalyvauja viso pasaulio tautų atstovai ir nesuskaitomos masės maldininkų iš visų pasaulio kraštų. Ir iš tikrųjų, žinovų nuomone, lietuviams ir kitiems maldininkams išėjus iš bazilikos drauge su Šv. Tėvu, aukojusiu iškilmingas šv. Mišias, čia susirinkusi maldininkų minia išaugo į šimtatūkstantinę minią, kuri su dideliu dėmesiu sekė Jono Pauliaus II pakartotinus žodžius apie Lietuvą ir apie jos Globėją šv. Kazimierą.

Tai buvo tikra prasme pasaulinė maldos diena už Lietuvą. Didingas, grandiozinis įspūdis, kurį visi lietuviai išsivežė iš šio susitikimo su Popiežium, liks neužmirštas. Tai nepaprastos, istorinės reikšmės įvykis, kuris sustiprina ir padrasina kiekvieną lietuvių.

Mirė

Prof. Dr. J. Eretas

Kovo 13 d., po trumpos ligos, eidamas 88 metus, Bazelyje, Šveicarijoje, mirė Prof. Dr. Juozas Eretas.

Jis gimė 1896 m. spalio 18 d. Bazelyje. Studijavo Fribourgo, Bazelio ir Lausanne universitetuose.

Fribourge susipažino su lietuvišiais studentais ir veikėjais. Padėjo jiems redaguoti spaudai siunčiamus biuletenius apie Lie-

tuva. Paskui su kitais redagavo žurnalą „Litauen“. 1918 m. drauge su liet. įstaigomis nusikėlė į Lausanne. Ten parašė knygą apie Lietuvą. Berne prie Šveicarijos vyriausybės susiformavus Lietuvos diplomatinei misijai ir įsisteigus spaudos biurui, J. Eretas 1919 m. buvo to biuro redaktorium. Ten išleido savo veikalo apie Lietuvą prancūzišką redakciją. Tais pačiais metais atvyko į Berlyną dirbti biure prie Lietuvos pasiuntinybės. Iš čia 1919 m. spalio mėn. atvyko į Kauną ir dirbo Užsienių reikalų ministerijoje patarėju. Organizavo Lietuvos telegramų agentūrą (Eltą) ir buvo jos direktorium.

Lenkams paėmus Vilnių, stojo savanoriu į Lietuvos pirmąjį pulką ir prie to pulko vado K. Škirpos tarnavo adjutantu. Derybose su lenkais Ženevoje 1920 m. ir Briusely 1921 m. buvo deleguotas prie lietuvių delegacijos spaudos reikalams.

Norėdamas atsidėti mokslo ir kultūros darbui, 1922 m. iš Užsienių reikalų ministerijos išėjo. Prisidėjo prie Blaivybės draugijos atgaivinimo, įkūrė jos organą „Sargybą“, sumanė steigti angelaičių draugiją vaikams ir jiems laikraštėlį „Angėlą Sargą“. Redagavo „Sportą“. 1922 m. su K. Dineika įkūrė Lietuvos gimnastikos ir sporto federaciją ir padėjo įsteigti „Jėgą ir Grožį“.

J. Eretas buvo vienas iš pavasarininkų vadų. 1922 m. išrinktas Centro valdybos pirmininku, 1924 m. Garbės pirm. Įsteigė „Pavasarininkų Vadą“ (vėliau „Jaunimo Vadas“, „Pavasaris“). 1924 m. suorganizavo Šiauliuose pirmą Kat. jaunimo kongresą. 1938 m. drauge su J. Leimonu surengė jubiliejinį Pavasario federacijos kongresą. Buvo vienas „Šatrijos“ meno d-jos steigėjų, vėliau jos globėjas.

1922 m. priėmęs Lietuvos pilietybę, dalyvavo ir politiniame gyvenime. Įstojo į Krikščionių demokratų partiją ir 1923 m. buvo jos atstovu II Seime.

1919 m. padėjo organizuoti Aukštųjų kursų humanitarinį skyrių, dėstė vokiečių kalbą ir literatūrą. Įsikūrus Lietuvos universitetui, ten dirbo nuo 1922 m. su trumpa pertrauka iki 1940 m.

Nuo 1922 m. būdamas Liet. Kat. Mokslo Akademijos nariu, 1933, 1936 ir 1939 m. su kitais organizavo mokslininkų ir mokslo mėgėjų suvažiavimus. 1939 m. išrinktas tos Akademijos akademiku.

1941 m. kovo 22 d. išvyko į savo pirmąją tėvynę Šveicariją, kur vedė kovą už Lietuvos išlaisvinimą.

1954 m. Lietuvių rašytojų sąjunga JAV-se išrinko Prof. Dr. J. Eretą savo Garbės nariu.

Palaidotas kovo 19 d., savo vardadienio dieną, Bazelyje.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

IX OLIMPIADA DOS IMIGRANTES

Datas, locais e horário das competições em que participarão equipes da Lituânia.

FUTEBOL DE SALÃO – 1° jogo (eliminatório)

Dia 14 de abril – às 20 horas

Local: Clube Armenio

R. Ascendino Reis, 1.450 - Ibirapuera

LITUANIA X UCRANIA

PASQUETEBOL

Dia 26 de abril – às 21 horas

Local: Club Homs

Av. Paulista, 735

LITUANIA X Vencedor do 1° jogo (China ou Uruguai)

Competição ainda pela Lituânia:

ESGRIMA:

Jaime Gelcer

TIRO AO ALVO:

Daiva Sipas Siqueira

XADREZ:

Alexandre Remenčius

Alexandre Kūmas

Locais, datas e horários dessas competições serão comunicadas no próximo numero.

ATENÇÃO TORCIDA: COMPAREÇA E PRESTIGIE OS NOSSOS ATLETAS.

JUZĖ VAIŠVILAITĖ

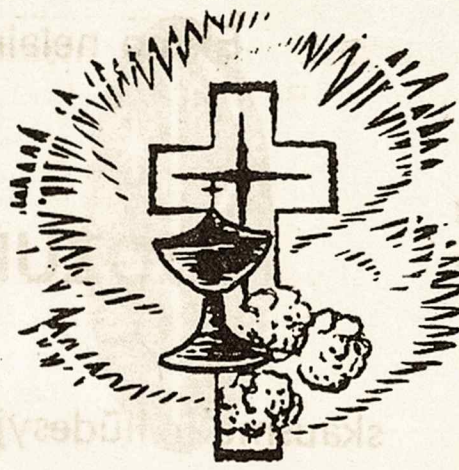
Mūsų Karalaičiui

Tavo didžiausias stebuklas dar neįvyko –
Tavo balčiausias lelijos dar neprašydo . . .
Meldžiam Tave, Šventasis, svarbiausio
pasiėmęs senolių kardą ir skydą. (dalyko:
baltą žirgą užsėdęs, skriek į rytus, . . .
skriek į rytus, mūsų baltoji Vytie!
Skriek, Karalaiti, mūsų šviesioji viltie!
Tu iškapsi blogį savo kardu –
jį sutryps Tavo baltojo žirgo kanopos,
ir užgis kankinamiems broliams sopos!
Šauks jie Tave dėkingi šventuoju vardu –
Kazimiero vardas visam pasauli aidės,
gėris, žemėj pražydes, žydės, žydės!
Mūsų širdys tada atsigaus Tavyje,
Tu – šviesioji mūsų vilites lelija! . . .

IEŠKOMAS FILATELISTAS

“Būdamas aistringas filatelistas”, F. Gužas, Australijoje, ieško Brazilijoje ar kitame Pietų Amerikos krašte tautiečio, kuris norėtų su juo pasikeisti pašto ženklais. Čia jo adresas:

Mr. F. Gužas
21 Highbury Ave.
MOORABBIN / VIC – 3189
Australia

AJA

ADELEI ŽARKAUSKIENEI

mirus

reiškiame mūsų gilią užuojautą vyrui Petru, dukrai Stasei su vyru Juozu ir Genei ir su jais kartu liūdime.

Marija Jakiūnienė
Stasė Laurinavičienė
Aleksandras Keršys

Iš kairės į dešinę: 80-metis jubilatas Jonas Vosylius, jo žmona ir giminaičiai.

PRASMINGAI PAMINĖTAS 80-METIS

Kaip jau praeitame “ML” numery buvo rašyta, šio balandžio 5-tos dienos popietėje, São Vicente, SP., Av. Emeric 1080, nuosavo namuose, Jonas Vosylius, su Padėkos Mišiom, kun. Petro Urbaičio atlaikytom, prasmingai atšventė savo 80-metį. Pamaldų metu netrūko ir lietuviškų giesmių. Solistės dalį atliko paties jubilato Jono žmonelė – Emilija, turinti tikrai skambų ir išlavintą balsą.

Gerbėjų tarpe buvo ir gimininga Vosylių šeima, iš São Paulo. Iš viso buvo netoli 20 šventės dalyvių, daugumoje São Vicente (Biquinha) ir Santose gyvenančių.

Santos ir São Vicente gyvenančios lietuviškos moterys, daugumoje našlikės, pasižymi kitur beveik nesutinkamu tarpusavio vieningumu. Jos sudaro tartum savo atskirą puikiai veikiančią, dažnų susibūrimų ir pobūvių klubą.

Ar nereikėtų ir mums sanpauliečiams rimtai pagalvoti ir paplanuoti apie panašų pensininkų našlių klubą?

Toks klubas pasitarnautų ir lietuviškos išlaikymui, o taip pat ir bendros labdaros išvystymui, ligonių lankyme, mūsų mirusiųjų laidojime.

KPU

JUOKAI

Laikas

- Girdėjau, kad vyrai streikuoja,
- kalba vienas statybos darbininkas.
- Kodėl? – klausia praeivis.
- Nori trumpesnių valandų, – atsako darbininkas.
- Ir gerai daro, – samprotauja praeivis. – Aš visada pagalvodavau, kad vienai valandai tikrai per daug šešiasdešimt minučių.

Pažintys

- Ar tu pažįsti tą žmogų, kuris tave asilu išvadino?
- Pirmą kartą matau.
- Tai iš kur jis tave pažįsta?

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

IEŠKOMA

moteris, kuri galėtų prižiūrėti senyvą ir sergančią moterį. Skambinti poniai Julijai tel.274-2712.

MŪSŲ MIRUSIEJI

A. A. STASYS RIMKEVIČIUS

pergyvenęs ilgų metų įvairius nesveikavimus, mirė 83-metis, Carapicuíba, SP. 1983 metais, gegužės 5-tą dieną.

Ukmergietis kilimu, atvyko Brazilijon 1930 m. sausio 5 dieną.

Buvo palaidotas Ariston kapinėse.

Gédule paliko žmoną Eleną, sūnų Natalijų su žmona Terezina ir 4 anūkus. Be to, paliko liūdesį, brolių Vincą gyvenantį Detroito mieste, JAV-bėse.

Velionio Stasio sūnus Natalijus ir anūkas Stasys yra Saleziėčių auklėtiniai, norėję sekti kunigystės, bet be pasisekimo.

Ilsėkis ramybėje, broliau Stasy, ir melsk Dievą, kad sužadintų sėkmingesnių dvasinių pašaukimų kitose šeimose.

**JUOZĄ SKURKEVIČIŲ
AMŽINYBĖN PALYDĖJUS**

Gyvenant didmiesčiuose, pažangos kaina yra kartais gana didelė, ypač paskutiniu metu, kai praplito visokie nusikaltimai, o ypač padidėjo eismo ne-

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Eismo nelaimės pasekoje balandžio 7 dieną

**AŲA
JUOZUI SKURKEVIČIUI**

mirus

skausme ir liūdesyje paliktą žmoną Veroniką, dukterį Ireną ir sūnų Ernestą ir kitas gimines širdingai užjaučiame ir prašome Dievo suteikti stiprybės pernešti šį skaudų bandymą.

k	Stasė ir Vladas	Salomé ir Stepas
v	JURGUČIAI	NARUŠIAI
u	Elena ir Reinaldas	Monika ir Norbertas
g	PAVILAVIČIAI	STASIULIONIAI
g	Veronika Dimšienė	Daniela Ruzgaitė
ir	Sofija Misiukaitė	Ona Rudžiūtė
J	Bruna Šapolaitė	Jurgis Matelionis
V	Bruna ir Luiz	Elena Buitvydaitė
ir	BARBARO	Alfonsas Kublickas
p.	Maria ir Ricardo	Maria ir Petras
a	LABUCKAI	ŠAPOLAI bei šeima.

laimių skaičius. Eismo nelaimės aukom liko Juozas ir Veronika SKURKEVIČIAI. Pereinant didelio judėjimo gatvę kovo 21 dieną buvo taksio pagauti ir Juozui buvo praskelta galva o Veronikai nulaužta koja. Pastarajai buvo padaryta operacija ir sugipsuota koja, o Juozą pabuvus kelias dienas ligoninėj ir neradus kitų lūžių, paleido namo. Tačiau daktarai nebuvo pastebėję, kad viduriuose buvo kas nors trūkę. Pradėjus užsiniuoditi kūnui, buvo nuvežtas į Hospital das Clinicas ir tuoj operuotas. Vistik jau buvo per vėlu, taip kad po šešių dienų, balandžio 7-tos dienos rytą numirė.

Velionis buvo gimęs Garliavoj 1904 m. lapkričio 21 d. Dažnai kalbėdavo apie gražią gamtą ir miškus, kuriuose medžiოდavo. Brazilijon atvyko 1927 m. Dirbo Kubatone prie tunelių kasmio, o vėliau persikėlė į Moką ir dirbo plieno liejykloj. 1934 metais vedė Veroniką Adamavičiūtę. 1937 m. pirko sklypą V. Zelinoj ir pradėjo statyti namus. Abu buvo darbštūs ir greit pasistatė savo namus. Čia gimė sūnus Er-

nestas ir vėliau duktė Irenė. Tėvai buvo susipratę lietuviai ir katalikai. Kaip vaikai pasakoja, tėvas juos pasišaukdamo ie liepdavo skaityti lietuviškus laikraščius ir knygas. Namuose buvo kalbama tik lietuviškai.

Juozas Skurkevičius buvo darbštus žmogus ir kai jau buvo išėjęs į pensiją nenustojė dirbinėjęs apie namus ir prie mažo daržo. Buvo šv. Juozapo Brolijos narys ir, kol dar galėjo visad dirbo prie švenčių parengimų, dalyvavo procesijoje ir šventėse. Ligos metu buvo lankomas kunigų ir aprūpintas sakramentais. Buvo pašarvotas V. Zelinio šermėninėj. Kun. Petras Rukšys laikė mišias prie karsto sekmadienio rytą, o kun. Feliksas Jakubauskas palydėjo į kapus. Buvo palaidotas V. Alpinos šv. Petro kapinėse.

Liūdi žmona Veronika, sūnus Ernestas ir duktė Irenė. Visi velionies broliai ir seserys jau mirę, tik yra brovikių Amerikoje ir Lietuvoje.

Brazilijos žemė priglaudė Juozo kūną, o Dievas teatsiima pas save jo sielą.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

KAZIMIERINIS JUBILÉJUS

Kazimierinis Jubilėjus Brazilijoje numatyta švęsti ištisus metus, iki ateinančių metų šv. Kazimiero šventės. Teisingai tad parašė DIÁRIO POPULAR (2.IV.1984): UM ANO DE FESTA PARA SÃO CASIMIRO, O JOVEM PADROEIRO DOS LITUANOS. Taigi numatyta kas mėnesį, per ištisus metus, kokia nors Kazimierine manifestacija.

KAZIUKO MŪGĖ

Po Mišių São Paulo katedroje, kurias kovo 4 dieną kuo iškilmingiausiai celebravo pats São Paulo arkivyskupas Dom Paulo, didžiausia išorinė Kazimierinio Jubilėjaus manifestacija tai neseniai praėjusi "Kaziuko Mūgė" arba, kaip vietiniai skelbė, "pirmoji šv. Kazimiero šventė – 1a. Festa de São Casimiro".

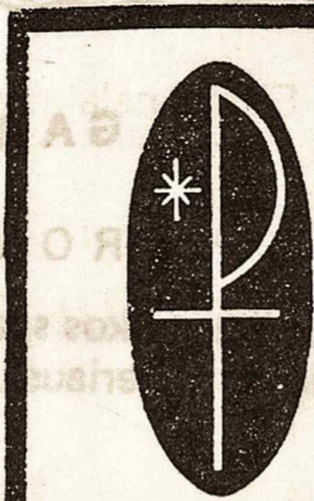
Pasiruošimas

Visas darbas prasidėjo labai kukliai. Buvo planuojama iš lietuvių pusės suruošti kokius pietus, ieškant paramos numatytam šv. Kazimiero gyvenimo biografijos išleidimui. Taigi, būtų patenkinę šv. Kazimierą atšvęsti savo uždaram kiemely – susirinkę pavalgyti, užsigerti, lietuviškai padainuoti, gal ir pašokti... ir viskas atlikta.

Tačiau akiračiai pradėjo plėstis. Juk šv. Kazimierą myli ir jį jį meldžiasi jau ir apylinkės vietiniai, kurie sekmadieniais lanko lietuvių koplyčią ("parapiją", kaip jie sako). Taigi, ir jie siūlėsi prisidėti. Ir skatino galimai išeiti iš uždaro "kiemelio" – išeiti į gatvę, į aikštę.

Vietos saleziečiai, kurie veda spaudos mokyklą ir didelę spaustuve-leidyklą, sutiko patys išleisti SĂO CASIMIRO biografiją. O vietiniai pradėjo organizuoti – ir sudarė šventės rengimo komisiją. Tuoju sudarė brazilų, argentiniečių, havajiečių, arabų, italų barakų komisijas. O su lietuvių? Visi kalbėjo: juk čia ypač lietuvių šventė – ir lietuvių barakas turi būti galimai pats ryškiausias. Tačiau kur tu surasi lietuvių? Vienas nemoka, kitas negali, kitas... nenori arba tik "aš visuomet prisidėsiu, tik tegul kas organizuoja". Pagaliau atsirado ir lietuvių pora, kuri prisidėsiu suruošti lietuvių "seklyčią". Ir, reikia jau iš anksto pripažinti, išėjo skoningai papuošta ir patraukli, gausi patiekalų įvairumu, greitu ir mandagiu aptarnavimu, skaniais valgiais, o ypač vietiniams dar nepažįstamu gėrimu, kuriuo atžvilgiu dar ir šiandien dažnas sutiktas brazilas ir sako: "Ah, koks skanus tas lietuvių "krupnykas" (su kirčiu ant "ny")".

"MŪSŲ LIETUVA"

a. a. JUOZUI SKURKEVIČIUI

mirus

reiškiame gilią užuojautą žmonai Veronikai, dukrai Irenai, sūnui Ernestui ir visai šeimai.

Aušros ir Vyčių Choro nariai
Labdaros Ratelis
Mookos Maldos Apaštalavimas

"Šventė"

Mūgės paruošimas pareikalavo nemažai įtempto darbo. Kadangi, tarp kitko, vyravo vadovaujantis principas: Nepirkti, ką galima gauti dovanai. Todėl komisijos personalas ėjo, su atitinkamais raštais ir įgaliojimais, į įvairias firmas, fabrikus, krautuves, didžiųjų prekyvietes, prašydami fantų, ir tuo pačiu skelbdami šv. Kazimierą bei jo parapiją.

Šias pastangas parėmė ir viešos institucijos, kaip UNIBANCO, Mookos Rajono Administracija, laikraštis JORNAL DA MOOCA, SP Turizmo Agencija PAULISTUR, militarinė policija, Antartica, Mocantar, CET/DSV, transito bataljonas, fabrikas ARNO, Café Seletto, Letrapilé, net ir ugniagiasiai.

Prie to pakankamai prisidėjo kelios radijo stotys, TV, laikraščiai, plakatai, Pavyzdžiui: vos išėjus šv. Kazimiero biografija SĂO CASIMIRO buvo parodyta ir pristatyta vienoj TV programoj, kitoj šventojo paveikslas, dar kitoj buvo pakviestos trys kermošiaus "gaspadinės" – ir visur buvo kalbama apie šv. Kazimierą, šv. Kazimiero parapiją, Brazilijos lietuvius, apie Lietuvą ir dabartinę jos padėtį. Taip kad, jau kermošiui prasidėjus, užplūdo žurnalistai, atvažiavo TV apratūra – ir tik spėk visiems viską aprodyti, atsakyti į klausimus duoti informacijas.

Mūgės aplinka

Kaziuko mūgė Kazimieriniais Metais tūkstančius supažindino su šv. Kazimieru, su Lietuva, ir, sakėčiau, dar augščiau iškėlė lietuvių vardą kitataučių akyse.

Ir pati aplinka, nors svetimoj gatvėj ir apsupta daugumoj kitataučių, buvo, palyginamai, gana lietuviška. Nors nebuvo galima apsieiti be pietietiškos ir amerikoniškos muzikos "triukšmo", vistiek kaskartėm visoj gatvėj skambėjo įgrotos lietuviškos liaudies dainos ir kita lietuviška muzika. Ir visi jautė, kad vistiek čia lietuvių šventė. O patys lietuviai, atvykę ir iš toliau, štai, pasiskirstę būreliais ir susėdę prie staliukų, gurkšnoja ką nors ir linksmai kalbasi – tarytum kokiam subatvakary Lietuvoj.

Publikai palinksminti, o taip pat ir kultūriniai nuteikti, ant augštai pakel-

to palko prisistatė ir keli ansambliai: penktadienio vakarą paties "PAULISTUR" "chorinho", šeštadienį – meno mėgėjų grupės; o patį sekmadienio vakarą tautinius lietuviškus šokius pademonstravo net visi trys lietuviškų šokių ansambliai – Gintaras, Rūtelė ir Nemunas.

Atgarsiai

Kai kas klausia: O kiek pelno davė? Gi kiek akylesnis pabrėžia: Ar tik neturėjęs nuostolių? Juk toks kermošius, ypač gi tokia reklama, be išlaidų nepasiekiamas...

Finansinės įplaukos – svarbus dalykas. Ir "kermošius" nuostolių nedavė. Tačiau kas svarbiau – žmonės, ir jų nuotaika.

Pradžioj pačioj komisijoj buvo keliamas baimė: ar kas nors išeis... o gal visiškai nepasiseks.

Kaimynai, prie kurių durų turėjo būti pastatyti barakai, irgi šnairiai žiūrėjo (ir reikėjo jiems pasiūsti po laiškutį).

Lietuviai ką tik buvo užbaigę šv. Juozapo kermošių gretimoj V. Zelinoj, tai jiems tie kermošiai jau galėjo būti ir atgrįsę.

Propagandinė medžiaga vis vėlavosi, nudelsiama iš dienos į dieną.

Kai kurių barakų vedėjai nervinosi iki paskutinio susirinkimo, kad jiems trūksta to ir kito...

Dar pačią atidarymo dieną ryte užėjo lietus – ir buvo bijoma, kad tikrai viskas nueis šuniui ant uodegos...

Tad visi kibom į šv. Kazimierą. Ir koplyčioj, ir namuose – tiek lietuviai, kiek ir kiti – žmonės meldėsi. Ir su dideliu pasitikėjimu.

Ir nors tai pirma tokia vieša lietuvių manifestacija šioj apylinkėj, išėjo daug geriau, negu buvo galima tikėtis.

RESTORANAS

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 Tel.441-6846
SĂO CAETANO DO SUL

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOJI SAVAITĖ

Apeigos Šv. Kazimiero parapijoj

Didysis Ketvirtadienis:

- 14 val. jaunimo susikaupimas
- 18 val. Pamaldos
- (20 val. portugališkai)

Didysis Penktadienis:

- 15 val' lietuviškai
- (16 portugališkai)

Didysis Šeštadienis:

- 18 val. lietuviškai
- (20 portugališkai)

VELYKOS:

- 6 val. Rezurekcija V.Zelinoj
- 8 val. lietuviškai
- 9 val. portugališkai

Nusimanančių apskaičiavimu, per tas dvi dienas per mugę perėjo apie 12.000 lankytojų. Ir jie paliko apie 7.000.000 kruzeirų (apskaičiavus ir suvedus išlaidas, vistiek kas nors liks ir parapijai).

Buvo ir augštų pareigūnų, kurių vardai bus surašyti JORNAL DA MOOCA laikrašty. São Paulo burmistras, Mario Covas, negalėjęs dalyvauti, pasiuntė savo atstovą, o jo žmona skambino kviesdama "prefeituroj" apsilankyti.

Ir laikraščių tarpe, keli, net ir plataus masto dienraščiai, nors trumpai skelbė šventę ir kalbėjo apie šv. Kazimierą bei Lietuvą. Čia paminėtinas ir rajoninis laikraštis JORNAL DA MOOCA, kuris pirmam puslapy įsidėjo didelį (22 x 18 cm) šv. Kazimiero paveikslą, su užrašu "I Šv. Kazimiero šventė", o vidurinius du puslapius pašventė ištiesai "Jubilėjiniams šv. Kazimiero Metams", kur talpino pasikalbėjimą su parapijos klebonu kun. Pr. Gavėnu, istorinę apžvalgą "Lietuva vakar ir šiandien", informaciją "Šv. Kazimieras ir Lietuva", "Jubilėjinių Metų veiklos kalendorių" bei Kaziuko Mugės pristatymu. Mano manymu, joks, net lietuviškas laikraštis, nedavė tokios išsamios informacijos kalbamu reikalu.

7 TOS DIENOS MIŠIOS

už a. a. **JUOŽA SKURKEVIČIŲ**

bus atlaikytos penktadienį, balandžio 13 dieną 19 valandą šv. Juozapo parapijos bažnyčioje, Vila Zelinoje.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA

VERONIKA DIMŠIENĖ

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamo širdingą padėką ir geriausius linkėjimus.

Administracija

Ispūdžiai

Daug kas ir daug plačiau galėtų aprašyti šią Kaziuko mugę. Ir daug kas klausia: Kadagi bus kitas toks "kermošius"?

Suvedant įspūdžius ir informacijas, galima sakyti, kad buvo pravesta gan plati Lietuvos ir mūsų Šventojo reklama. O gal ir pamaldumas į šv. Kazimierą, kaip kad plačiai išsivystęs pamaldumas į kai kuriuos kitus šventuosius. "Mano motina skaito šv. Kazimiero gyvenimą – ir tuoj pradės noveną į šv. Kazimierą", džiaugėsi man vienas italų kilmės brazilas. (Tik gaila, kad dar neturim novenai tinkamo maldų teksto. Betgi reikės stengtis ir tokį sukurti).

Kas mane ypač jaudino, tai kermošiaus ruošimo komisijos personalo neįkainojamas pasišventimas. Susirinkimai paprastai vykdavo vakarais, 20 val. Daug kas atvykdavo tiesiai iš darbo, neatšikvėpę ir nevakarieniavę; vieni praleido dieną dieną važinėdami šen ir ten rinkdami ir užsakinėdami reikiamus daiktus; kiti šiam darbui pašventė ir tas trumpas gautas atostogas... Todėl ir sakau: Ne tik šv. Kazimieras liko plačiau pažįstamas, bet ir jis pažino daugybę tikrai pasišventusių ir geros valios žmonių – lietuvių ir kitataučių –, kurie be jokio atsižvelgimo kėlė ir plėtė šv. Kazimiero ir Lietuvos vardą. Tai pačios nugės dienomis buvo apie 250 asmenų, kurie dirbo, prakaitavo, linksmi, gerai nusiteikę, gražiai susigyvenę, niekuo nesiskųdami, nors ir pavargę. Tokiais šv. Kazimieras tikrai džiaugiasi. Ir sveikina.

O Šv. Kazimiero džiaugsmas – Dievo palaima ir didžiausias atlyginimas.

Kun. Pr. Gavėnas

**BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAJONINGOS TAUTOS!**

A. A. KUN. BENEDIKTO SUGINTO MIRTIES 12-tos METINĖS

lietuvių bus atmintos, tikėkimės, plačiai ir nuoširdžiai visame laisvame pasaulyje ir Lietuvoje, kaip ir kada kam išeis.

Kun. Sugintas, gi, buvo visų pagalbos reikalingų "Gerasis Samarietis".

Jis ir lietuvių Saleziečių pokarinio laiko (1952-1968), jstaigai, Italijoje daug gelbėjo. Saleziečiai to niekada ir neužmiršo.

Pranešama, kad Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje bus atlaikytos Šv. Mišios, šio balandžio 29 dieną (atvelykio sekmadienį), 8 valandą, prisimenant tą ir Brazilijos lietuvių didį geradarį.

KAZIMIERINĖS PAMALDOS MAUÀ MIESTE

Kazimierinio Jubilėjaus proga stengiamasi vis daugiau žmonių supažindinti su šv. Kazimieru ir Lietuvos padėtimi, Šiuo tikslu ruošiamos pamaldos ir a.a. prel. Al. Armino buvusioj parapijoj, Mauà, Imaculada Conceição bažnyčioje. Pamaldos bus balandžio 29, Atvelyky, 10 valandą.

Vietos klebonas, kuris visais būdais rodo pagarbą a.a. prel. Arminui ir lietuviams, pamaldoms kviečia ir choristus ir jaunimą kad būtų dar gyviau primintas kilnus mūsų Tautietis, prel. Armina šv. Kazimieras ir Lietuva.

Maua miestą galima lengvai pasiekti ir greituoju traukiniu.